

Jeszenszky Zsolt: A Fidesz-tábor az emmauszi úton

2026 június 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

ÉN CSAK LEÍRTAM... – A tömegpszichózis hatására a racionális ember is újra és újra képes hipnózis alá esni.

Jézus Krisztust keresztre feszítették. Meghalt. Mindennek vége. A várva várt megváltó, akiben oly sokan hittek, oly

sokak számára jelentette a reményt, a gondok, bajok, a nyomorúság végét, a küls? és bels? békét, mindent, ez a megváltó elbukott.

Ahelyett, hogy gy?zedelmeskedett volna az ellenségek fölött, ehelyett azok megkínozták, leköpték, megalázták, megölték. De hívei még az utolsó pillanatig bíztak benne, hogy csodát tesz. Hogy megvédi magát, és egy mozdulattal megsemmisíti az életére tör?ket. Vagy legalább majd a keresztr?l egyszer csak leugrik sértetlenül...

A csoda azonban nem történt meg. És a keresztény hívek összetörve, magukba roskadva, teljes kétségbeesésben néznek az égre, hogy most mi lesz. Próbálnak valamifajta vigaszra lelni – de hiába. És két tanítvány szomorúan, leszegett fejjel bandukol Jeruzsálemb?l Emmauszba, egy közeli faluba, ahogy azt Lukács evangéliumában olvashatjuk. Nem Jézus legsz?kebb köréb?l, a tizenkét apostol közül. Rajtuk kívül is sok-sok tanítványa volt még, s közülük látunk kett?t ezen az úton.

Egyikük neve Kleopás, a másikat nem tudjuk, s a mai napig a Biblia egyik legizgalmasabb rejtélye, hogy ki volt ?. Origenész szerint Simon Péter, mások szerint maga Lukács, de modern kori bibliakutatók szerint Kleopás felesége lehetett, s ahogy az eredend? b?nt is egy házaspár, Ádám és Éva követte el, úgy a megváltás, az „új teremtés” napján is egy házaspár látta meg els?ként a feltámadt Jézust.

Merthogy a történet úgy folytatódik, s a Bibliában jártas olvasók nyilván jól ismerik: Jézus megjelenik az Emmausz felé vezet? úton a két tanítványnak, akik azonban eleinte nem ismerik fel ?t. Kés?bb aztán felfedi magát nekik, vacsoránál, a kenyér megtörése közben. A két tanítvány örömeiben elrohan Jeruzsálembé, ahol aztán találkoznak a tizenegy apostollal (Júdás már nincs köztük), és Jézus ismét megjelenik mindannyiuknak. Végül felemelkedik a Mennybe, a tanítványokat ett?l nagy öröm tölti el, s megkezdik a maguk „poszt-jézusi” munkáját, amir?l részletesen Az apostolok cselekedeteiben olvashatunk.

Párhuzamot próbálok-e állítani a bibliai események és napjaink történései között? Persze hogy igen – de csak részben. Orbán Vikort Jézushoz akarom-e hasonlítani? Persze, hogy nem. [Orbán Viktor](#) nem valamiféle „Jézus-klón” vagy reinkarnáció; hanem a jelenség az, ami ismétl?dni látszik.

Már eleve az, ahogy a tömeg ma is Barabbást választja. Karinyth zseniálisan megírta 1917-ben (talán az évszám sem véletlen) Barabbás cím? novellájában, ahogy a feltámadt Jézus elhatározza: visszamegy Pilátushoz, és a pászkák ünnepének végén új törvényt kér magára és a népre, akik Barabbást választották. Útközben találkozik azokkal, akiket a szabadon engedett Barabbás id?közben megvert, kifosztott, megnyomorított, tönkretett. Mindegyikük fogadkozik, hogy még egyszer nem követ el ekkora hibát, és most majd a názáreti Jézus nevét fogja kiabálni, amikor Pilátus újra megkérdezi, hogy kinek adjon kegyelmet. Hogy mi történik, ahhoz forduljunk Karinythyhoz:

„És ekkor zúgás támadt, és mint a mennydörgés, zengett fel a sokaság.

És a sokaság ezt kiáltotta: »Barabbást!«

És rémülten néztek egymásra, mert külön-külön mindegyik ezt kiáltotta: »A názáretit!«

A Mester pedig halovány lett és megfordulván végignézett rajtuk. És külön-külön megismeré mindegyiknek az ? arcát, de e sok arcból egyetlen arc lett az esti homályban, óriási fej, mely ostobán és gonoszul és szemtelenül vigyorgott az ? arcába, véres szemei hunyorogtak és szájából büdös lé szivárgott és torkából úgy bömbölt rekedten: »Barabbást!«; mintha azt hörögné: »Halál! Halál! Halál!«”

Nem, Orbán Viktor még mindig nem Jézus. De mégiscsak kivezette a magyar népet a Gyurcsány–Bajnai-korszak kilátástalanságából, a megszorításokból, a gazdasági pangásból, határon túli nemzettársainkkal szembeni gy?löletb?l. Hárommillió szegénységi küszöb alatt él?b?l lett 1,5 millió (kötözködni akarók kedvéért, a hivatalos terminus technicus: akiknek a háztartási egyenérték? jövedelme nem éri el a mediánjövedelem 60 százalékát), az államadósság 80 százalékról 75-re csökkent. (Eurostat-adatok!)

Volt csak, fiatalok szja-mentessége, családi adókedvezmények stb. Jó, persze, tudjuk: simán lehetne már kolbászból is a kerítés, ha nem lopták volna el a disznóhúst, de nem is a Fidesz-kormány érdemeir?l és az azóta kormányra került ellenzék toposzairól szól ez az írás. (És persze természetesen vannak jogos bírálatok is az elmúlt tizenhat évvel szemben, az elmúlt négygel különösen.) Hanem az a lényeg, hogy a néplélek így m?ködik, és Karinyth kiválóan ábrázolta. A tömegpszichózis hatására az egyébként racionális, akár korábbi hibáját is belátni

képes ember újra és újra képes hipnózis alá esni.

De nemcsak a „Barabbás-jelenséget” látjuk ismétlődni, hanem az „Emmauszi utat” is sok százezren járják, járjuk ezekben a napokban. Bolyki László Pedig mi azt hittük című könyvében nagyon jól, érthetően és szemléletesen írja le a tanítványok kétségbeesését, miután elbukott a „Mesterük”, és vele mindaz, amit képviselt, amiben ők mindannyian hittek. Kezdeti, korábbi kétkedéseiket megszabadulva meg voltak győződve róla, hogy hamarosan eljön Izrael aranykora, a római igától való megszabadulás, a nagy feltámadás ideje, aminek ők ráadásul nemcsak haszonélvezői lesznek, hanem maguk is tettek, tesznek érte. Meglévő személyes ambícióikat egy náluknál jóval nagyobb, magasabb dolog, cél, szellemiség szolgálatába állították, ezért harcoltak, abba vetett bizalommal és meggyőződéssel, hogy a „harci sikerekből” aztán maguk is részesülnek. Nemcsak anyagi szinten, hanem hatalmas önbecsülést, önértékelést is szerezve. Abban a hitben, hogy a dicsőséges jövőben majd képletesen, szellemi síkon ott ülhetnek mindannyian a Mester jobbán – vagy legalábbis a fizikai a valóságban a legközelebbi asztalnál...

Ehelyett mi lett, mit érez most sok százezer Fidesz-szavazó? Gyátsz, szégyent, a hit elvesztését, kudarcot, szertefoszlott reményeket, kilátástalan jövőt. És sokan úgy érzik: le kell szállni a döglött lóról, visszatérni a száraz, napi melóba, a „halszagú” hétköznapokba. Ahogy Péter apostol érezte Jézus kereszthalála után.

Ahogy Bolyki is írja: „amikor a mindennapos megélhetés gondjai kerülnek elénk, nagyon gyorsan elpárolog a spirituális megtapasztalásokból, istenélményekből származó magabiztosságunk.” És Magyar Péter, ez a sátni figura pontosan ezt is akarja. Hogy akik hittek a szuverén Magyarországon, akik számára Orbán Viktor és politikája egy jobb, szebb világ ígérését jelentette, azok kerüljenek is egzisztenciális válságba. A politikusok végkielégítésének – egyébként törvénytelen – visszatartása is erre szól. Az anyagi gondok tegyenek elkeseredetté, reményvesztetté, csalódottá mindenkit. Ezzel is szétfűzve nemcsak az álmokat, de magát az egész politikai-szellemi közösséget is. Nem valószínű, hogy a Bibliából merítené mindehhez az „ihletet”, tán nem is tudatosan csinálja. Hanem tényleg a kicsinyes, pitiáner bosszú hajtja. Mert meg lett tőle tagadva, hogy a legközelebbi asztalnál ülhessen; a rajongott bálványtól, Orbán Vikortól nem kapta meg a vágyott pozíciót, elismerést, az „érzelmi ellátmányt”. És amikor a narcisztikus ezt nem kapja meg, az eredmény mindig súlyos frusztráció és harag.

A sátni pontosan ezt használja ki. És nem is csak narcisztikusoknál. Rengeteg más esetben is használja, kihasználja a különféle gyengeségeket. Az érzelmeiken, indulataikon uralkodni nem képes embereket. És még csak az sem kell, hogy rossz emberek legyenek. Elég, ha sértettek.

Ezért (is) fontos, hogy a hasonlóan gondolkodó, a szuverén Magyarországon, tágabban nézve pedig a keresztény európai civilizációban hívők közössége együtt maradjon. Ha az intézményi háttér egyelőre szét is esett, legalább kisebb közösségekben. A „szent benedeki kolostorokban”, amiről Rod Dreher kiváló könyve (Szent Benedek útján) szól: így sikerült megőrizni a kultúrát, a tudást a Római Birodalom bukását követő időszakban, a barbár hódítások idején, és ebből jött létre aztán a Frank Birodalom, amire később az egész mai, modern Európa épült.

Persze sokkal könnyebb egyben tartani a közösséget, ha van(nak) vezér(ek). Ha van, aki utat mutat, lámpást tart. Valóban nem ártana néhány vezető az emmauszi úton. Amin most sok fideszes jár. Ismeretlen, hétköznapi emberek, akik hittek a hazában, a családban, Istenben. A szuverén Magyarországon, az európai civilizáció megmentésében.

De ha sokan át is álltak a sötét oldalra (ők valójában sosem voltak ezen az oldalon), ha a vezetni hivatottak egy része ki is dől, könnyűnek is találtatik, attól még nem veszett el a remény. Még akkor sem, ha alkotmányellenesen ugran, de sikerül megakadályozni, hogy Orbán Viktor valaha is újra miniszterelnök legyen.

Jézus ugyan aktívan már nem volt jelen, de az apostolok szép lassan mégis magukra találtak. Ők is számos csodát tettek. Mert a csodát Isten ereje teszi. A Szentlélek, nem pedig az ember. Jézus is csak „közvetített”, maga mondta. És meg is figyelhetjük: a csodatételek előtt egy-egy pillanatra mindig magába fordult. Belépett abba a „belső szobába”, ahol senki más nincs. Nincsenek emberek, képek, hangok. Csak az egység van. Jézus sohasem segítséget kért az atyától. Hanem egy hullámhosszra került vele.

Nekünk is Istenhez kell kapcsolódnunk, egy hullámhosszra kerülnünk vele, és mindazokkal, akik hasonlóan érznek, vélekednek, gondolkodnak. A Fidesz politikai megújulása gyakorlati, szervezeti, kommunikációs stb. kérdés, persze. De a valódi újjászületésnek, újjáépítésnek mélyebbről, Istentől kell jönnie. Csak így lehet sikeres.

És itt a bibliai-történelmi párhuzam bizakodásra adhat okot, hiába az általános néplélek örökös „Barabbás-pártisága”. A korai keresztények (még nem is nevezték így magukat) Krisztus-követ? zsidóként szerették volna legy?zni Rómát. Jézus kereszthalálával úgy érezték, a harcuk elbukott. Egy darabig utána sem volt könny??. Péter ugyan megalapította a katolikus egyházat, és annak els? pápája lett, de Néró fejvel lefelé keresztre feszítette. S?t, János kivételével az összes apostol mártírhalált halt. (? is többször majdnem.) Ám 300 év sem telt el, és egész Róma keresztény lett. 325-ben a niceai zsinaton Nagy Konstantin császár államvallássá tette. Az apostolok munkája szárba szökkent. Nem az ember számít, hanem az ügy.

Nyugi, most nem lesz szükség 300 évre. Talán ha háromra. Már 2027-ben jönnek az osztrák parlamenti választások, 2029-ben pedig zsinórbán a német, a francia és a brit.

A keresztény alapokra, patriotizmusra épül?, a nemzeti szuverenitást tiszteletben tartó Európa feléledése lesz számunkra az a „niceai zsinat”, ami értelmet ad az eddigi küzdelemnek. Izrael nem tudta legy?zni Rómát Jézus által, Magyarország sem tudta legy?zni az európai birodalmat. De nem is ez volt a cél. Hanem egész Európában szökken szárba az a szellemiség, amit mi képviselünk. Ez viszont nagyon is cél. És érdemes nem csak hinni benne, de dolgozni is érte.

Jeszenszky Zsolt

www.magyar nemzet.hu

Ajánló